

[Stats- og Landbrugsministeren.] disse Oplysninger vil da gennem Partiernes Repræsentanter, som er til Stede dér, kunne tilgaa Partierne; og hvis de skulde give Anledning til, at man fremdeles ønsker et lukket Møde, er det en Selvfølge, at Regeringen ikke vil modsætte sig et saadant Ønske.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel var igen inde paa en Omtale af min Udtalelse i Odense og rettede den bestemte Opfordring til mig, da jeg var i Besiddelse af Manuskript, at sige, hvad det var, jeg havde sagt. Jeg skal derfor med den højtærede Formands forventede Tilladelse tillade mig at sige, at den Udtalelse, der sigtedes til, lyder saaledes, ordret efter mit Manuskript:

„.... Og ganske særligt ønsker vi ikke gennem en saa voldsom Forøgelse af Toldbeskyttelsen, som de i denne Rigsdagssamling fremsatte Forslag indeholder,“ — jeg nævner ikke særligt det ene frem for det andet — „.... at være medansvarlige for den store Fare, der ved en saadan Politik truer vor Eksport, der kan have Vanskeligheder nok at kæmpe med foruden.“

Det var de Ord, jeg sagde; men jeg ved, at jeg i hvert Tilfælde paa senere Møder — jeg tør ikke benægte, at jeg ogsaa i Odense har føjet det til, idet det jo var en kort Bemærkning om dette store Spørgsmaal:

„Jeg ønsker i øvrigt ikke at komme nærmere ind paa denne Sag, hvor alle Enkeltheder alligevel ikke kan fremlægges aabent.“

Dette har jeg sagt mange Gange, ogsaa her i Tinget; og enhver, der ved, hvad det drejer sig om, vil jo forstaa, at hvis man vilde gaa ind paa en Omtale af de forskellige Lande og deres Interesser i Samhandelen med Danmark, saa vilde man let komme til at anrette en Skade, som man ikke tilsigtede, ved udføreligt at omtale dette for Offentligheden. Men det ærede Medlem Hr. Pürschels Referat gik ud paa, at jeg skulde have sagt, at det konservative Forslag vilde volde os Vanskeligheder paa afgørende Sted. Jeg kan forstaa, at det ærede Medlem maa have set et saadant Referat af mine Udtalelser; ellers vilde han jo ikke have gentaget det her paa Talerstolen. Jeg har ikke set et saadant Referat; men jeg maa sige, at jeg ganske bestemt kan hævde, at dette Referat af mine Udtalelser er urigtigt. Jeg har ikke sagt, at det konservative Folkepartis Forslag vilde volde os Vanskelighed paa afgørende Sted; men selv om jeg havde sagt

det, saa ligger deri ikke i mindste Maade, at det var den Meddelelse, det ærede Medlem Hr. Pürschel røbede, som jeg havde tænkt paa. Det ærede Medlem tillagde ikke denne Henvendelse ret stor Betydning; men det synes dog, som om han alligevel har haft Hovedet saa fuldt af den, at han ikke kan høre Tale om dette Spørgsmaal, uden at det netop skal være denne. I den Udtalelse, jeg fremsatte, tænkte jeg lige saa vel paa Forholdet til det ene Land som til det andet; der var ikke i min Udtalelse noget som helst, der hentydede til den omtalte Henvendelse. Og det kan da ikke være det konservative Folkepartis Mening — jeg forstaaer jo, at det er paa Partiets Vegne, Spørgsmaalet er rettet til mig —, at fordi der kommer en saadan Henvendelse, som fortroligt er meddelt, skulde jeg holde op med at fremsætte en Udtalelse, som jeg har fremsat før og siden og fremdeles vedkender mig. Det ærede Medlem sagde, at Dumpingudvalget havde bevaret Hemmeligheden. Ja, det er rigtigt; men desværre er der et enkelt Medlem, der ikke har bevaret den. Naar det ærede Medlem sagde, at jeg havde været ude for et Uheld, saa vil jeg sige, at det Uheld ikke er værre, end at jeg agter at gentage det, gentage min Advarsel mod den Fare, som en aggressiv Toldpolitik rummer. Derimod tror jeg, at det ærede Medlem har været ude for et Uheld, som jeg, baade for hans egen og for Landets Skyld, haaber ikke skal gentage sig.

Jeg har ment det nødvendigt overfor denne direkte Henvendelse fra det ærede Medlem Hr. Pürschel at give et Svar; men jeg skal i øvrigt ikke komme ind paa hans Udtalelser, da jeg ved, at han desværre er forhindret i at være til Stede ved Finanslovdebattens Afslutning; men *en* Udtalelse endnu af det ærede Medlem vil jeg dog sluttelig knytte nogle Bemærkninger til, fordi den forekommer mig at have almenpolitisk Interesse. Det ærede Medlem var inde paa en Sammenstilling af Valgloven og Toldpolitikken som Objekter for Samarbejde med Socialdemokratiet, henholdsvis for Venstre og for det konservative Folkeparti. Jeg kan nu slet ikke være enig med det ærede Medlem i de Betragtninger, han i saa Henseende fremsatte. Med Hensyn til Valgloven skal jeg henvise til mine Udtalelser, forrige Gang jeg havde Ordet. Selvfølgelig kan Forslaget om Ændring af Valgloven, naar det kommer, ikke have Paategning om, at visse Partiers Medvirken frabedes, der er saa meget mindre Grund dertil, som vi naturligvis ikke paa Forhaand tør eller bør gaa ud fra, at det